

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ४७ ॥

॥ कृष्ण अस्तुकी ची मुळओवी ॥

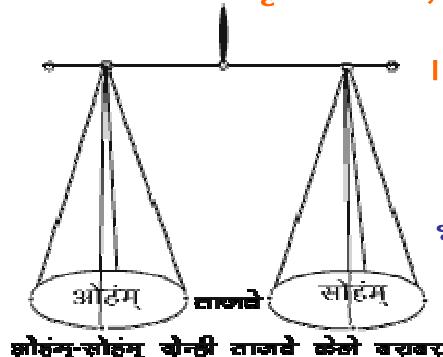
॥ कृष्णाजीची वाणी गडे हो ॥

॥ कृष्णाजीची, वाणी गडे हो । मनीच ओळखावं ।
 ऐकल्यानं, होत नाही रे । काहीतरी उपाय करावं ॥ घृ ॥

॥ मन माझ, चंचल भलं । भलतीकडे धावे ।
 आदीपुरुष महाराज । मनाला, पक्के बांधावे ॥

॥ मन बुध्दीला, पक्के बांधले । पहा योग्यानं ।
 आदीपुरुष महाराज त्याहीला । भेट देईनं ॥

॥ मन बुध्दीच्या, दिवटया लावऱ्या । ज्योती झाल्या बारा ।
 पृथ्वी वरत, एकच ज्योत । नउ लाख तारा ॥

॥ ओहंम्-सोहंम् दोन्ही ताजवे ।
 केले संगतीनं/बराबर ।
 नउखंड पृथ्वी, नाही भरली ।
 हि-याच्या वजनानं ॥ ०७ ॥

भजने :- ॥ तुया घरी हि-याची खाण ।
 या हि-याची पारख नाही केली कोण ॥
 ॥ मोती लोळे गाग-यात ।
 महाराजा उचलुन घ्याना पदरात ॥

॥ ऐसा एक दिवस येईन । अवघे मोती एका हाते/हारे ओवीनं ॥
 ॥ अवघे आहे एकाचे । काम नाही अनेकाचे ॥
 ॥ भक्ती एकानं केली । लहान्या-मोठयांच्या कामा आली ॥

--: शब्दार्थ :-

दिवटया :- दिवनाल्या, समया । **नवखंड पृथ्वा** :- नवखंडाची देही अधिक व्यान खंड०३/०७:-देहवर्णनाची ओवी तुन घ्यावे । **हिरा** :- आत्मा ।

बारा ज्योती :- ज्ञानसुर्याच्या वारा ज्योती प्रकाशुन उजळल्या. सुर्याच्या वारा ज्योती चे अधिक व्यान खंड०२/०६:-द्युताचे मोती या ओवीतुन घ्यावे.

॥ ओवी नं. ४६ ॥

॥ कृष्ण अस्तुकीची ओवी ॥

॥ आकाशवाणी तिरभवनी सांगे ॥

॥ आकाश वाणी, तिर भवनी । सांगे अहिनाला ।
 महाराजाचा, हंकार आला । आवाज नरदेहीला ॥ घृ ॥

॥ कृष्ण राया, धराव छाया । या बाळावर ।
 देहे धरून, उभा राहीला । पुर्ण अवतार ॥

॥ कृष्ण पुर्ण अवतार । भक्तांसाठी झाला महार ।
 भक्तांचा महार, उठुन उभा । या फळी वर ॥

॥ तुम्ही तिकडुन, आम्ही ईकडुन । होवु दया कारं ।
 होवु दया कार । धर यवगाचा सुम्मार ॥ ०४ ॥

भजने :-

॥ धर यवगाचा सुम्मार । वाट पाहतो आम्ही अन्जान लेकरं ॥
 ॥ अन्जानाचा होय दाता । संभाळ करा महाराजा अवद्युता ॥
 ॥ संभाळ करा अवद्युता । तुमच्या चरणावर ठेवला माथा ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥